

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.37.277/2011/3.szám

A Kúria a Barázné dr. Kiss Annamária ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Papp Géza ügyvéd által képviselt Magyar Ügyvédi Kamara alperes ellen fegyelmi ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránti indított perben a Fővárosi Bíróság 2011. január 18-án kelt 8.K.32.660/2010/2. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 8.K.32.660/2010/2. számú ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fegyelmi eljárás alá vont felperesi ügyvéd - a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa 2009. június 15-én kelt 2005.F.318/16. számú határozatban megállapított tényállás szerint - az általa szerkesztett és ellenjegyzett adásvételi szerződésen nem tüntette fel, hogy a szerződő felek nem azonos időben írták alá az okiratot és az ügyvéd nem a valós helyzetnek megfelelően jegyezte ellen a szerződést. Az eladó 2002. december 11-én, míg a vevők 2002. december 18-án írták alá az adásvételi szerződést. A szerződés keltezéséeként 2002. december 11-i dátum volt feltüntetve, és ez volt az eljárás alá vont ügyvéd ellenjegyzésének időpontja is, tehát olyan szerződést jegyzett ellen, amelyet minden szerződő fél akkor még nem írt alá. A szerződésen nem került jelzésre, hogy a

vevők aláírása későbbi időpontban történt, annak ellenére, hogy a szerződés szövege szerint bizonyos joghatások a szerződést követő három napon belül beállnak. Az elsőfokú fegyelmi tanács a felperest az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 27.§ /1/ bekezdés a) pontjának és az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999.(III.22.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban: etikai szabályzat) 7/1. pontjának megsértésével elkövetett egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt 100.000 forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta és a felmerült elsőfokú eljárási költség megfizetésére is kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes fegyelmi fellebbviteli tanácsa a 2010. március 23-án kelt Üft./3087/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolása szerint a nem valós tartalmú szerződés ellenjegyzésével a felperes elkövette a fegyelmi vétséget. Hangsúlyozta, hogy az eljárás alá vont felperesnek az igazoló nyilatkozatában tett előadásából egyértelműen következett, hogy az adásvételi szerződést olyan időpontban jegyezte ellen, amikor azon valamennyi szerződő fél aláírása még nem szerepelt. A felperes tudatában volt annak, hogy a vevők az adásvételi szerződést az okirat ellenjegyzését követően fogják aláírni. A szerződésnek valamennyi szerződő fél általi aláírása előtt az ellenjegyző ügyvéd nem győződhet meg arról, hogy az okirat valamennyi szerződő fél kinyilvánított szerződéses akaratának megfelel. Írásbeli alakot megkövetelő szerződéses akarat kinyilvánítására és ezáltal a szerződés feltételeinek maradéktalan elfogadására az okiratnak a szerződő fél (felek) aláírásakor kerülhet sor. Az ügyvéd nem jegyezhet ellen „biankó”, ki nem töltött, alá nem írt szerződést. A felperes magatartása mindezen elvárások tükrében, a vonatkozó előírások tudatos figyelmen kívül hagyása miatt szándékos magatartásnak minősül. Kifejtette továbbá a másodfokú fegyelmi hatóság, hogy elévülés nem következett be, az előzetes vizsgálat elrendelésére elévülési időn belül, a 2005. szeptember 21-én benyújtott panaszra figyelemmel szeptember 22-én került sor. Az előzetes vizsgálat ideje alatt az elévülés nyugodott. A fegyelmi eljárás elrendelésére 2005. december 20-án került sor, az elévülési időn belül, az elrendelt fegyelmi eljárás az Ütv. 41.§ /1/ bekezdésére is figyelemmel a törvényi szabályozásból következően nem évül el.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta a másodfokú határozatot és az abban foglalt indokokat az ítélezése alapjául elfogadta. Megállapította, hogy az elévülés nem következett be az Ütv. 41.§ /1/-/3/ bekezdései rendelkezéseiből következően. Az előzetes vizsgálat elrendelését törvényesen a Budapesti Ügyvédi Kamara Elnöke rendelte el és az a tény, hogy erről a felperest szabálytalan módon a fegyelmi főmegbízott

értesítette, nem hatott ki az elévülésre. Az előzetes vizsgálat alatt az elévülés nyugodott. Az elrendelt fegyelmi eljárás felfüggesztésére is sor került, a felfüggesztés alatt az elévülés nem következett be, mert az elévülést csak a fegyelmi eljárás megindítása vonatkozásában kell vizsgálni, a fegyelmi eljárás befejezésére az Ütv. elévülési határidőt nem állapít meg. Az Ütv. 41.§ /1/ bekezdése a fegyelmi eljárás három éven belüli befejezését nem írja elő. E körben nem osztotta a felperesnek a szabálysértési eljárásokra vonatkozó elévülési szabályok analógiával történő alkalmazására vonatkozó álláspontját, mert a szabálysértési eljárás szabályai a fegyelmi eljárásra nem irányadóak, a fegyelmi eljárás az Ütv. hatálya alá tartozik. Kifejtette továbbá az elsőfokú bíróság, hogy az okirat keltezésének téves feltüntetése valótlan adatnak minősül, az okirat kelte a szerződés része. Amennyiben a szerződést a szerződő felek mindegyike nem az ellenjegyző felperesi ügyvéd előtt írja alá, a szerződést nem lehet a felek szerződéses akarátának tekinteni. A fegyelmi tárgyaláson a felperes úgy nyilatkozott, az ellenjegyzéssel azt tanúsítja, hogy az okiratot előtte vagy helyettese előtt írták alá és a dátum is hozzá tartozik a szerződés tartalmához és nem zárta ki azt sem, előfordulhatott, hogy nem ugyanazon a napon írták alá a szerződéses felek az okiratot, mert nem emlékezett arra, mikor jegyezte ellen a szerződést, arra viszont határozottan emlékezett, hogy az eladó már 2002. december 11-én aláírta az adásvételi szerződést. A fegyelmi eljárás felfüggesztésére okot adó polgári perben jogerős ítélet állapította meg, hogy az eladó és a vevők nem ugyanazon időpontban írták alá az adásvételi szerződést, ezt a tényt a felperesnek észlelnie kellett, ezért az ellenjegyzése időpontjában hiányzó vevői aláírásokra tekintettel a felperesi magatartást csak szándékosnak lehetett minősíteni. A felperes magatartásával megsértette az Ütv. 27.§ okirat ellenjegyzéséről rendelkező /1/ bekezdését. A felperesnek az alkalmazott ügyvéd tanúkénti meghallgatása iránti bizonyítási indítványát elutasította, mert a polgári perben hozott jogerős ítélettel a tényállás és a felperesi ügyvéd ellenjegyzésének időpontja tisztázott volt. A felperes fegyelmi felelősségét az okirat ellenjegyzésekor tanúsított magatartása alapozta meg, ezért az alkalmazott ügyvédje felelősségére való hivatkozás irreleváns. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet és az alperesi, valamint az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését arra való hivatkozással, hogy nem követett el fegyelmi vétséget. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Ütv. 37.§ a/ pontját, 27.§ /1/ bekezdés a/ és b/ pontját, az Ütv. 41.§ /1/-/3/ bekezdéseit, a Pp. 163.§ /1/ bekezdését, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ /1/ bekezdés - helyesen /2/ bekezdés - a/

pontját. Rendkívüli jogorvoslati kérelmében kifejtett álláspontja szerint vétkes kötelezettségszegést nem követett el, a jogerős ítélet nem mondta ki, hogy az Ütv. 27.§ /1/ bekezdésében foglalt mely rendelkezést sértette meg. Az ítélet szövegéből arra lehet következtetni, hogy az ellenjegyzésre, azaz az Ütv. 27.§ /1/ bekezdés b/ pontjára vonatkozó rendelkezést szegte meg. Tévesen állapította meg a bíróság, hogy a szerződést nem lehet a felek szerződéses akaratának tekinteni, ilyen tényállási elem a polgári perben, de a fegyelmi eljárásban sem merült fel. A fegyelmi határozat az Ütv. 27.§ /1/ bekezdés a/ pontjának megsértését állapította meg. Sem szándékosan, sem gondatlanul nem követett el jogszabálysértést. Amennyiben jogszabálysértés történt, azt kizárólag az alkalmazott ügyvéd követte el. Nem kapott az alkalmazott ügyvédjétől olyan információt, hogy a szerződést a vevők nem 2002. december 11-én írták alá. Álláspontja szerint az általa kért tanúbizonyításnak az elsőfokú bíróság törvénysértően nem tett eleget, csak az alkalmazott ügyvéd tudott volna arra a tényre nyilatkozni, hogy az aláírásra milyen körülmények között került sor, miről tájékoztatta őt mint az ellenjegyző ügyvédet, ezért a bíróság a tényállást nem tárta fel teljes körűen és a bizonyítási szabályokat is megsértette.

Másodlagosan a felperes arra hivatkozott, hogy az elévülés tekintetében tévesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, mert ugyan az Ütv. nem szabályozza sem azt, hogy a fegyelmi eljárás felfüggesztése alatt az elévülés nyugszik-e, sem azt, hogy a megindított fegyelmi eljárást milyen határidőn belül kell befejezni, ezért ilyen szabályozás hiányában a fegyelmi felelősségi rendszerhez legközelebb álló szabálysértési felelősség szabályait kell alapul venni, így a három éves jogvesztő határidőn belül meg kellett volna történnie a felelősségre vonásnak. Utalt arra, hogy más ügyben gondatlan fegyelmi vétség esetén megrovást alkalmaztak, azonban ő még gondatlanságot sem követett el, jóhiszeműen járt el, amikor elfogadta az alkalmazott ügyvédje tájékoztatását.

Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az alperesnek túlzott mértékű perköltséget állapított meg, mert az alperes nem nyújtott be megbízási szerződést. Az elsőfokú tárgyaláson becsatolt megbízási szerződés alapján kérte felülvizsgálati perköltsége megállapítását pernyertessége esetére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a perköltség vonatkozásában alapos, ezt meghaladóan alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ /2/ bekezdése és 275.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között

vizsgálta felül, az abban megjelölt jogszabálysértések körében.

Elsődlegesen az elévülés kérdését vizsgálva a Kúria megállapította, hogy az Ütv. nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a fegyelmi eljárás felfüggesztése alatt az elévülés nyugszik-e, ahogy arra sem, hogy a megindított fegyelmi eljárást milyen határidőn belül kell befejezni. Az Ütv. 41.§ /1/ bekezdése csak a fegyelmi eljárás megindításához ír elő elévülési határidőt. A felperesnek az Ütv. 41.§ /1/ bekezdésére való hivatkozása nem alapos, ez a jogszabályi rendelkezés csak a fegyelmi eljárás megindítására vonatkozó határidőt szabályozza, ezért azt nem lehet úgy értelmezni, hogy az ott megjelölt három éves határidőn belül meg kell történnie a fegyelmi felelősségre vonásnak is. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a szabálysértési felelősségre vonatkozó szabályok analógiával sem alkalmazhatók, csak kifejezetten az ügyvédek eljárására, a fegyelmi felelősségükre vonatkozó szabályok alkalmazhatók. Mindezek alapján nem sértett jogszabályt az alperes, amikor a 2005. december 20-án megindított fegyelmi eljárásban 2009. június 15-én hozott elsőfokú határozatot.

A Kúria a felperesnek a vétkesség körében kifejtett indokait nem osztotta. A rendelkezésre álló iratok, valamint a polgári perben hozott jogerős ítélet és felülvizsgálati ítélet alapján egyértelműen tisztázott a tényállás: a felperes által ellenjegyzett okirat kelte 2002. december 11., ugyanez az időpont az ellenjegyzés időpontja is. A szerződést a felperes jegyezte ellen, mint okiratot szerkesztő ügyvéd, ugyanakkor az ellenjegyzés időpontjában az adásvételi szerződés a vevők aláírását nem tartalmazta, mert a vevők a szerződést csak később, 2002. december 18. napján írták alá. Alaptalan mindezen tényekre figyelemmel a felperesnek arra való hivatkozása, hogy az alkalmazott ügyvédje követett el jogszabálysértést és hogy az alkalmazott ügyvéd tanúkénti meghallgatásának mellőzésével a tényállás nem tisztázott. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes az Ütv. 27.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján, figyelemmel a b/ pontra is, csak olyan okiratot jegyezhet ellen, amelyen valamennyi szerződő fél aláírása szerepel, vagy jeleznie kell az ellenjegyzéskor, ha a szerződés aláírására az eladó és a vevők részéről nem azonos időpontban került sor. A felperes ellenjegyzése 2002. december 11-ei dátummal került az adásvételi szerződésre, amely időpontban a felperesnek észlelnie kellett volna, hogy az adásvételi szerződést a vevők még nem írták alá, ugyanakkor a szerződés tartalmaz olyan kikötéseket, amelyek szerint a szerződés aláírását követően három napon belül bizonyos joghatások beállnak. Az okiratok ellenjegyzéséről az Ütv. 27.§-a rendelkezik, az /1/ bekezdés a/ pontja szerint az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd azt bizonyítja, hogy az okirat a felek kinyilvánított akarátának és a jogszabályoknak megfelel. Valótlan tartalmú az az okirat, amely nem helytállóan tartalmazza az okirat keltét, valótlan tartalmú okirat sem a felek szerződéses

akarátának, sem a jogszabályoknak nem felelhet meg, ahogy erre az alperes helytállóan utalt. Az okiratok keltezésének valótlanúsága hamis okiratot eredményez, ezért nagy a felelőssége az okiratot ellenjegyző ügyvédnek az ellenjegyzéskor. A felperes tudatában volt annak, hogy a vevők az adásvételi szerződést az okirat ellenjegyzését követően írják majd alá, az ellenjegyzésekor nem győződött meg arról, hogy az okirat valamennyi szerződő fél kinyilvánított szerződéses akarátának megfelel, ezért eljárása a vonatkozó szabályok tudatos megszegése, figyelmen kívül hagyása folytán szándékos magatartásnak minősül, ezért a szándékos fegyelmi vétség elkövetését az Ütv. 37.§ a/ pontja alapján a fegyelmi tanácsok és az elsőfokú bíróság is helytállóan állapította meg.

Alaposnak találta viszont a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét az elsőfokú perköltség vonatkozásában. Az elsőfokú tárgyaláson az alperes megbízási szerződést nem csatolt, perben tett nyilatkozata szerint a perköltsége megállapítását az R. 3.§ /3/ bekezdés szerint kérte megállapítani. Az elsőfokú bíróság a meg nem határozható pertárgyértékre tekintettel az R. 3.§ /3/ bekezdésében foglalt rendelkezést figyelmen kívül hagyva az e rendelkezés szerint megállapítható perköltséget meghaladó mértékű perköltséget állapított meg az alperesnek, amelynek indokát nem adta. Mindezekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését - amely az R. 3.§ /3/ bekezdésébe ütközött -, hatályon kívül helyezte, egyebekben a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott többi jogszabályt nem sértette meg, a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A túlnyomórészt pervesztes felperes a Pp. 78.§ /1/ bekezdése és az R. 3.§ /3/ bekezdése alapján a meg nem határozható pertárgyértékre figyelemmel a jogi képviselő által kifejtett munkamennyiségre figyelemmel megállapított és általános forgalmi adót is tartalmazó elsőfokú perköltséget köteles az alperes részére megfizetni.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során perköltsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett /Pp. 78. § (2) bekezdés/.

A felperes a Pp. 78.§ /1/ bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére, amelynek mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 50.§ /1/ bekezdése határozza meg.

, 2012. február 27.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kozma György sk. bíró

A kiadmány hitelélül

bíróági írnok